

Dreptatea

PERIODIC AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Partidul Național Țărănesc Creștin-Democrat susține prin tradiție orientarea țării noastre spre Occident și deci - în context contemporan - integrarea României în Uniunea Europeană. Tam-tamul pe care îl face însă Puterea pe această temă e astfel orchestrat încât obiectivul integrării a fetșizat în detrimentul analizei reci a condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească orice țară, deci și țara noastră, pentru a accede în acest organism. În loc de a fi informații asupra numeroaselor deplasări ale unor delegații peste hotare ar fi indicat să se analizeze, cu regularitate, pașii pe care îi fac autoritățile noastre în împănarea cerințelor internaționale; independența magistraturii, trecerea ministerelor de interne și apărare în mâna unor civili de adevărată orientare democratică, respectarea drepturilor omului inclusiv a dreptului la proprietate, respectarea angajamentelor internaționale asumate etc. Căci spre rușinea noastră suntem încă supuși monitorizării, deci controlului. De ce? Fiindcă nu prin abilități dialectice, prin surâsuri diplomatice se reface imaginea României, ci prin acordul deplin între vorbă și faptă,

Europa 20 milioane șomeri, iar pentru creșterea economică și stoparea șomajului Consiliul European de la Essen a fixat cinci mari orientări: favorizarea investițiilor pentru formarea profesională, încurajarea creării de locuri de muncă, mai ales în întreprinderile mici și mijlocii; scăderea costului producției, eficacitatea pieții muncii și, în sfârșit, adoptarea de măsuri în favoarea grupurilor sociale afectate în mod deosebit de șomaj. A doua prioritate este „securitatea Europei și afirmarea Uniunii Europene pe scena internațională” (cu accentul pe stabilitatea europeană, întărirea Eurocorpului, crearea unei rețele de observații prin satelit, pregătirea țărilor din Europa Centrală și de Est pentru aderarea la Uniune). Obiectivul următor îl constituie dimensiunea culturală a construcției europene în strânsă legătură cu evoluția tehnologiilor. Se va pune accentul pe „televiziunea fără frontiere”, învățarea obligatorie a două limbi europene, pe plurilingvism. Și, în sfârșit, se intenționează realizarea unei „reformă a instituțiilor” comunitare prin aplicarea principiului subsidiarității și a

Senatorul Ioan Alexandru este pe cale de însănătoșire

După cinci luni de tratament intensiv în Clinica de Reabilitare din Karlsbad Largensteinbach Germania, poetul și senatorul Ioan Alexandru o duce mai bine cu sănătatea.

Problemele pe care le-a avut - hemoragie cerebrală, intervenție de drenaj ventricular cerebral, hipertensiune arterială, tulburări de ritm au pus la încercare serioasă rezistența organismului său.

Cu ajutorul lui Dumnezeu lucrurile evoluează bine.

Intr-o comunicare primită la Fundația „Gratis Pro Deo”, medicii de la clinica germană subliniază că domnul Ioan Alexandru a devenit din pacientul comatos, care a fost inițial, o persoană cu care se poate comunica și care cooperează parțial cu personalul care îl îngrijește. Este în măsură să se hrănească singur, dar necesită, în continuare, îngrijire permanentă. Este supus unui program intensiv de gimnastică medicală.

O prognoză mai cuprinzătoare asupra capacității sale de recuperare și de reintegrare în viața socială se va putea face după trecerea a încă două luni de tratament.

Datorită îmbunătățirii situației pacientului, cheltuielile sale zilnice - inițial de 433 mărci pe zi - s-au mai redus.

Informăm publicul că sunt acoperite costurile necesare până la 31 martie 1995. Aceasta este posibilă prin contribuțiile următoare, puse deja la dispoziția clinicii germane: Solidaritatea Creștină Internațională (cu sediul la Zurich, Elveția) - 47.928 de mărci, Fundația „Gratis Pro Deo” - datorită sponsorizării Băncii Române de Comerț Exterior - 35.000 de mărci, Crucea Roșie Germană - 5.000 de mărci. Clinica din Karlsbad însăși a contribuit cu 7.000 de mărci.

Președintele Fundației „Gratis Pro Deo”,
Liviu PETRINA

Condițiile integrării europene

prin măsuri controlabile.

Puterea trebuie să înțeleagă că vremea mimării democrației, a mimării privatizării a trecut, că orice întârziere e în detrimentul țării. Când a ajuns Albania să beneficieze de mai mult credit internațional nu Opoziția e de vină, ci vechile deprinderi din perioada comunistă când dedublarea se constituia în dogmă.

În perioada 1 ianuarie 1995 - 27 iunie 1995 președinția Consiliului Uniunii Europene va fi asigurată de Franța, o țară de care suntem legați prin firele latinității și ale tradiției; în semestrul doi al anului, președinția va fi preluată de Spania, pentru ca în primul semestru al anului 1996 să treacă în mâna Italiei. Avem deci toate șansele de a fi înțeleși și ajutați, dacă vom începe prin a ne ajuta singuri. Cum? Respectând propriile noastre legi, declarații și angajamente, respectând tratatele internaționale în spiritul lor.

Am în față prioritățile președinției franceze. Ele sunt patru: creșterea economică și șomajul, securitatea și stabilitatea, identitatea culturală, reforma instituțională.

Toate acestea din perspectiva lărgirii Uniunii Europene către țările din Europa Centrală și de Est și către țările mediteraneene - perspectivă căreia trebuie să-i facă față Uniunea Europeană. Există în

mecanismelor care să sancționeze abaterile de la dreptul comunitar. Au fost fixate încă de pe acum cadrul și datele la care vor avea loc șase reuniuni între miniștrii din țările Uniunii Europene și miniștrii din țările asociate din Europa Centrală și de Est: 20 februarie, miniștrii economiei și finanțelor; 20-21 martie, miniștrii culturii; 10-11 aprilie miniștrii de externe; 6 iunie miniștrii responsabili cu Piața Internă; 9 iunie, miniștrii cercetării; 20 iunie, miniștrii afacerilor interne și ai justiției. Fiecare întâlnire va ocaziona un schimb de vederi din perspectiva apropiării de Uniunea Europeană care exclude improvizările. „Pre-aderarea” hotărâtă la Essen impune deci o pregătire treptată în domeniile menționate, până la sfârșitul mandatului francez. Vor urma desigur altele. Le-am amintit pe cele mai apropiate fiindcă Parlamentul nostru, prin comisile de specialitate, trebuie să aibă în vedere ceea ce spuneam la început: îndeplinirea condițiilor de pre-aderare, demersurile întreprinse în fiecare sector ce va face obiectul întâlnirii.

Pentru că într-o țară democrată, potrivit Constituției, Parlamentul are dreptul și datoria să vegheze asupra acțiunilor ce angajează țara. Iar ritmul integrării europene e de interes național.

Gabriel TEPELEA

DIN SUMAR:

Doar noi putem salva economia românească!

Pag. 4

dr. Mircea Ciumara

Prof. dr. ing. Virgil Petrescu despre problemele actuale ale învățământului românesc

Pag. 7

Câteva întrebări pentru o viitoare cooperare CDR-UDMR deputat Nicolae Ionescu-Galbenu

Pag. 11

SINTEZA CONFERINTELOR DE PRESĂ ALE PNTCD

30 ianuarie

Principala problemă abordată a fost intensificarea campaniei Puterii de demitere a primarilor și consilierilor locali ai Opoziției. Dl. Radu VASILE a arătat că această ofensivă generalizată îndreptată împotriva primarilor Opoziției reprezintă o modalitate de anulare a voinței electoratului exprimate în 1992, o detournare a rezultatelor acelor alegeri. Aceste măsuri nejustificate, abuzive, constituie, în opinia lui Radu VASILE, o expresie a orientării puterii actuale către un regim autoritar, chiar dictatorial.

În sprijinul acestor afirmații s-au situat și declarațiile domnului Gheorghe FILIPCIUC, primarul comunei

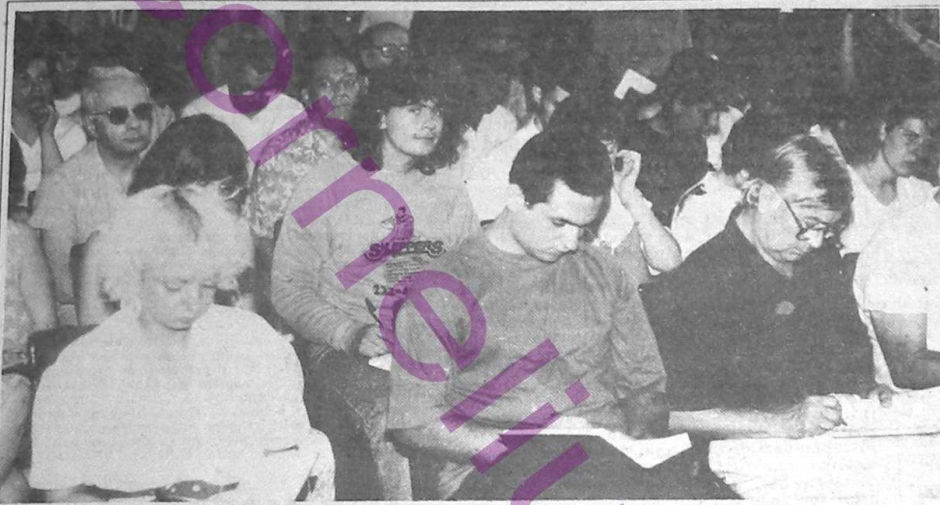
SIGHET, precum și cele ale domnului deputat Sorin LEFȘA, deputat PNTCD de Brașov, referitoare la cazul primarului orașului Brașov, dl. Adrian MORUZI.

Doamna Ana BLANDIANA a subliniat, în același context, că atacurile Puterii sunt îndreptate împotriva Sighetului, ca simbol al unui memorial al victimelor comunismului, împotriva proiectului de seminar înaintat Consiliului Europei prin care se încearcă recuperarea memoriei poporului român și corijarea imaginii României.

Dl. Paul ALECU, deputat PNTCD de Călărași, a făcut câteva remarci cu privire la rezultatele celui de-al doilea tur de scrutin al alegerilor pentru Consiliul Local al orașului Călărași.

În opinia domniei sale, aceste alegeri pot fi considerate un veritabil sondaj de opinie preelectoral, care arată o creștere a preferințelor electoratului pentru formațiunile politice din Opoziție. Rezultatele alegerilor locale din Călărași sunt următoarele: CDR - 19,47%; PDSR - 19,90%; PL'93 - 4,98%; PDAR - 4,41%; PNL-CD - 5,16%; PRM - 4,91%; PUNR - 5,11%; PSM - 7,8%; PD - 13,18%.

Dl. Mircea CIUMARA a afirmat că, în această situație, prefecturile au devenit organe de încălcare a legislației, iar aceste destituiri abuzive alături de blocarea privatizării și atacurile Puterii la adresa Curții Constituționale vor determina discreditarea României și agravarea situației întregii țări.

6 februarie

Dl. Radu VASILE a făcut o prezentare generală a problemelor discutate în cadrul întâlnirii dintre Guvern și reprezentanții Opoziției. Aceasta a cerut o cotă de finanțare pentru întreprinderile mici și mijlocii și respectarea hotărârii Camerei Deputaților privind mărirea salariilor cadrelor didactice și menținerea la 4% din Produsul Intern Brut (P.I.B.) a cheltuielilor pentru învățământ. Răspunsul Guvernului a fost însă negativ. Totodată, s-a propus organizarea unei întâlniri între reprezentanții Ministerului de Finanțe și ai partidelor din Opoziție pentru explicarea Ordonanței 70 privind impozitele pe profit. PNTCD considera

povara fiscală ridicată, dat fiind că baza de impozitare, forța economică a populației și agenților economici este redusă.

Dl. Radu VASILE a afirmat că PNTCD va cere introducerea cât mai rapidă în dezbaterile Parlamentului a Legii privind proprietatea intelectuală, deoarece în România o serie de licențe și brevete sunt utilizate fraudulos.

Dl. Ion DIACONESCU a făcut câteva precizări în legătură cu discuțiile care vor avea loc miercuri, 8 februarie, la Cotroceni pentru stabilirea unei strategii comune a tuturor partidelor care să grăbească integrarea deplină a României în structurile europene. Arătând că primii pași făcuți în această direcție

reprezintă meritul Opoziției, dl. Ion DIACONESCU a arătat că admiterea României în Consiliul Europei se va realiza doar printr-o politică cinstită și prin respectarea statului de drept.

Dl. deputat de Alba, dr. Ion BERCIU, a prezentat câteva date referitoare la alegerile pentru Consiliul Local al orașului Teiuș, alegeri la care au participat 50% din alegători. În urma acestor alegeri, CDR a obținut șase locuri de consilieri, PNL - unul, PL'93 - unul, PD - doi, PUNR - cinci și PDSR - doi consilieri. Aceste rezultate arată o creștere a opțiunilor electorale pentru Opoziție și o scădere a acestor opțiuni pentru PUNR și PSM.

Corina TIȚĂ

(Urmare din pag. 2)

■ Dl. Nicolae CERVENI speră în alianță liberalo-tărănistă

„Dacă liberalii vor reuși să-și întărească alianța și după aceea să realizeze un partid liberal puternic vor deveni o forță reală de care va trebui să țină seama toată lumea. În ceea ce mă privește, îmi doresc să nu dispar din viața politică românească până nu se va realiza fuziunea liberală și marea alianță liberalo-tărănistă care să învingă actuala putere”, a declarat Agenției AMPRESS dl. Nicolae CERVENI, președintele PNL-CD.

■ Senatorul PDSR Sergiu NICOLAESCU a demisionat din Comisia „Decembrie '89”

Miercuri, 25 ianuarie, senatorul PDSR dl. Sergiu NICOLAESCU și-a dat demisia din Comisia Senatorială pentru Cercetarea Evenimentelor din Decembrie 1989, printr-o notificare scrisă depusă la Cabinetul președintelui Senatului, Oliviu GHERMAN. În această notificare se precizează: „Decizia mea de demisie este irevocabilă, în ciuda faptului că s-au făcut presiuni asupra mea în primul rând de către colegii mei din Comisia Decembrie să revin asupra ei, în mod special de către președintele Valentin GABRIELESCU. (...) Am vorbit aseară cu Octavian Paler, căruia i-am cerut scuze, la fel cu președintele ILIESCU, care mi-a declarat că nu s-a simțit afectat de articolul respectiv. Asta e situația, am greșit pe undeva, sunt de acord să plătesc pentru asta și să se termine totul, pentru că, cred că m-am murdărit destul datorită acestei, repet, canalii (n.n. Sergiu POPESCU, fost colaborator al Comisiei Decembrie '89), care, probabil, își închipuie că ar fi egalul meu făcând ceea ce a făcut”. („Evenimentul Zilei”)

■ PNL este împotriva destituirii primarilor

Crin HALAICU, secretar general al PNL și primar general al Capitalei, a declarat miercuri, 25 ianuarie, în cadrul conferinței de presă a PNL, că „în România anumite legi trebuie modificate. Legea 69, prin care se destituie primarii, e defectuoasă. Guvernul o utilizează în scop politic”, a declarat domnia sa. Crin HALAICU a propus ca hotărârea de destituire a unui primar să fie luată de un judecător imparțial iar primarul să se bucure de imunitate.

■ Fostul președinte al PUNR-Timiș a devenit independent

Miercuri, 25 ianuarie, fostul președinte al PUNR-Timiș, consilierul municipal Traian CISMĂȘU, a anunțat că se retrage din partid, devenind independent. Principala cauză a acestei hotărâri este conflictul cu Valeriu TABĂRĂ, actualul ministru al agriculturii.

(Continuare în pag. 16)

Conferința săptămânală a O.M.C.

La Conferința săptămânală de joi, 2 februarie, a Organizației Muncitorești Centrale a PNTCD au conferențiat doamna dr. Rodica Ivanov și dl. Ion Lambru.

Dna dr. Ivanov a făcut o sumară descriere a sistemului de asigurări sociale și de sănătate, precum și de protecție a muncii salariale ce funcționează în Franța, d-sa practicând medicina în această țară de mai multă vreme. Cei prezenți au avut astfel prilejul să poată face o evaluare a sistemului care funcționează în România prin comparație cu cel francez. Și mulți au observat că cele două nu

diferă prea mult, concluzia care s-a desprins fiind aceea că important este ca legea să fie respectată. Desigur, au ieșit în evidență și răcele sistemului comunist, prin care salariații întreprinderilor de stat sunt mai apărați decât cei din sectorul privat. Consecința - un motiv în plus ca acest sector să fie lovit și pe această cale.

După dna Ivanov s-a dat citire unui text al dlui Ion Lambru, președintele O.M.C., în care autorul își deapănă amintiri și impresii legate de întâmplări la care a fost martor de-a lungul vieții sale de luptător țărănist. Cu acest prilej, autorul evocă figurile celor doi mari martiri ai partidului și

neamului - Iuliu Maniu și Ion Mihalache, asasinați în temnițele comuniste.

În partea a doua a ședinței s-au desfășurat dezbateri, iar conferențarii au răspuns la întrebări. A fost prezent și dl. Viorel Lis, viceprimarul sectorului 2, care a răspuns la întrebări și a dat lămuriri privind problemele administrației locale.

Au luat cuvântul dnii Mircea Gheorghiu, Petre Boeriu, Alexandru Ion, Emil Popescu, Ioan Oltean, Ioan Elisei, Traian Fănică, George Coman, Petre Stănescu.

B. Da

Confiscarea de către stat a pădurilor proprietate privată este ilegală pentru că nu s-a făcut în baza unei legi organice

Suprafața ocupată de păduri în țara noastră este de 6367 mii ha, reprezintă 26,8% din teritoriul național, revenind 0,30 ha pe un locuitor față de media europeană de 0,29 ha pe locuitor. Volumul total de masă lemnoasă pe picior este de 1.300 milioane mc, din specii de mare valoare și calitate superioară, constituie o mare bogăție, care se estimează la 65 miliarde dolari USA. Modul de gospodărire și administrare a acestei bogății, nu poate fi indiferent nici unui om de bună credință. În perioada interbelică, până în anul 1947, a fost gospodărită de o administrație eficientă și competitivă la nivel european, bazată pe principiile statului de drept. Dezorganizarea administrării pădurilor statului și a pădurilor particulare, a început în anul 1947 prin importarea unei administrații importată din răsărit. Legea 204/1947 denumită „Pentru apărarea patrimoniului forestier”, deși recunoaște dreptul de proprietate privată asupra pădurilor, instituie în mod samavolnic după modelul comunist, un control asupra circulației lor, impunând proprietarilor acestora, limitarea conținutului dreptului de proprietate. La 13 aprilie 1948 a intrat în vigoare Constituția Republicii Populare Române, care în articolul 6 proclama pădurile, în mod demagogic, împreună cu alte categorii de bunuri, ca aparținând „întregului popor”. Prin modificarea Constituției în anii 1952 și 1965, referitor la păduri se mențin

aceleași prevederi în art. 7 ale acestora. Fără ca să mai apară o lege organică sau specială și fără a fi cuprinse în prevederile Legii de naționalizare nr. 119 din 11 iunie 1948, statul comunist procedează în mod abuziv la trecerea în proprietatea statului a tuturor pădurilor private, singurele acte normative în baza cărora s-a acționat au fost instrucțiunile tehnice ale fostului Minister al Silviculturii, care stipulau modalitățile de preluare, de organizare și de amenajare a pădurilor particulare împreună cu cele ale statului. Această deposedare samavolnică contravine principiilor, normelor și procedurilor de drept, s-a făcut din ordinul consilierilor sovietici, pentru a permite exploatarea abuzivă și irațională de către statul comunist prin „Syromlemn”, a pădurilor românești, în special a celor de rășinoase, de pe Valea Bistriței. În prezent este normal să ne preocupe modul în care este administrată și gospodărită această mare bogăție națională. Nu poate fi justificată în nici un fel, tergiversarea adoptării legilor pădurii, care să o scoată din marasmul în care a fost adusă de puterea actuală. Noul proiect de Cod Silvic elaborat de executiv își propune să legitimizeze ceea ce comunistii n-au făcut „CONFISCAREA PĂDURILOR”. Considerăm trecerea în proprietatea statului în anul 1948 a suprafeței de 4.485 mii ha. păduri proprietate privată, din care 2.578,42 mii ha (40,9%) proprietate de obștitori comunale, composesoarelor, obștitorilor de moșneni

sau răzeși, în total 7125 proprietari; 320,7 mii ha (5,1%) proprietate unor instituții culturale, bisericesti și de binefacere iar 1.430 mii ha (22,7%) au aparținut unui număr de 494.986 proprietari revenind în medie 2,89 ha (proprietar), a fost un mare abuz, deoarece s-a făcut prin încălcarea art. 17 din Declarația Universală a Omului la care România este parte semnatară. Rezultă din cele expuse că procedura de drept a confiscării pădurilor private este incompletă, neexistând în acest sens nici o lege organică sau specială. Este absolut necesar să se pună capăt acestui abuz și să se restituie foștilor proprietari, persoane fizice și juridice, proprietățile, repunerea în proprietate urmând a se face pe amplasamentele pe care le-au deținut până în momentul deposedării. Prevederile art. 41 din Legea 18/1991, prin care se restituie persoanelor fizice foste proprietare de păduri 1 ha. este ilegală și nu are la bază nici un temei legal, deoarece pădurile nu au fost proprietate statului „în baza unor legi speciale”, care nu au existat. Baza legală a proiectului de Cod Silvic neexistând este necesar să se revină la legislația interbelică, Codul Silvic din 1910, revizuit ultima dată în 1940 și Legea Pădurilor din 1930.

Ing. silvic Mircea OANȚĂ

Conferința Națională a Ligii Primarilor și Consilierilor PNTCD

orașelor și comunelor, singurele autorități administrative alese prin vot liber. În virtutea exercitării drepturilor și responsabilităților pe care și le-a asumat Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD, da publicității următoarea

DECLARAȚIE:

1. Ne afirmăm opțiunea fermă pentru trecerea efectivă și în scurt timp posibil la economia de piață și la privatizarea reală. Sprijinul nostru se îndreaptă, cu precădere, către micii producători din industrie și agricultură, către comercianți, către cei cuprinși în sfera serviciilor, către toate categoriile sociale defavorizate.
2. Prin întreaga lor acțiune, primarii și consilierii, membri ai ligii, își propun să aplice Programul PNTCD privind administrația publică locală, program care se înscrie în coordonatele majore ale democrației autentice, în spiritul respectului pentru legile țării.
3. Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD apreciază că atât primarii cât și consilierii aleși se află în prima linie a luptei pentru schimbarea vechilor mentalități, perioada de tranziție apăsând în primul rând pe umerii lor. În actualele condiții primarii și consilierii, primii aleși prin vot liber, sunt potențiali și primele victime ale lipsei unui cadru legislativ adecvat, ale birocrăției excesive, ale centralismului administrativ, precum și ale lipsei sprijinului scontat.
4. Protestăm cu fermitate împotriva tendințelor din ce în ce mai evidente și mai agresive ale celor care se împotrivesc schimbărilor, care, prin intimidarea primarilor și consilierilor aleși determină, în mod implicit, anihilarea oricăror inițiative benefice ale alegătorilor noștri, de fapt ale întregii țări, aceasta însemnând furt din potențialul creator al celor întreprinzători. Totodată luăm poziție față de practica devenită curentă de demitere a primarilor și consilierilor ignorându-se permanent prezumția de nevinovăție. Ne desolidarizăm de toți cei care, prevalându-se de funcția în care au fost aleși, comit abuzuri sau acte de corupție.

Considerăm ca fiind extrem de grave și de periculoase nenumăratele încercări ale forțelor politice aflate la putere de a acredita tot mai des ideea fantezistă a „neputinței” primarilor și consilierilor aleși. În realitate această „neputință” constituie reflectarea fidelă a împotrivirii forțelor obscure ale societății la schimbările structurale de esență pe care se străduiesc să le determine primarii și consilierii PNTCD.

5. Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD consideră Legea 27/1994 care lovește nemilos în primul rând în micii întreprinzători, drept un act legislativ îndreptat și împotriva primarilor și consilierilor care, în percepția celor afectați de această lege, sunt singurii vinovați pentru că trebuie să procedeze la aplicarea ei.

6. Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD își exprimă dezacordul și îngrijorarea față de nivelul excesiv de redus al salariilor angajaților aparatului administrativ și față de lipsa Statutului funcționarului public. Cerem cu fermitate reanalizarea salariilor angajaților din administrația publică și alinierea lor la standardele unei vieți decente și civilizate.

7. Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD își propune să contribuie la eliminarea practicilor discriminatorii create printr-un sistem legislativ inadecvat, care asigură accesul la protecție socială, prin subvenții numai anumitor categorii de cetățeni.

8. Luând cunoștință de proiectul Legii Bugetului pe anul financiar 1995, Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD apreciază ca fiind o gravă greșală repartitia fondurilor destinate administrației publice locale prin direcțiile finanțelor publice. Birocrația și obstaculele de tot felul vor determina înclinarea sau chiar stoparea oricăror inițiative locale, în acest sens, cerem ca fondurile destinate administrației publice locale să fie vărsate de la bugetul statului direct acestora.

9. Pornind de la realitatea existenței celor aproape 1400 de comune abuziv desființate și a celor 3700 de sate radiate din lista oficială, Liga

Primarilor și Consilierilor PNTCD susține necesitatea reînființării lor, inclusiv a județelor desființate și revenerii la vechile denumiri ale unor localități ce au fost schimbate sub administrația comunistă tocmai pentru că aveau o încărcătură plină de semnificații legate de trecutul pe care doreau să-l ștergă.

10. Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD își manifestă dezacordul față de orice concept de separare teritorială, se disociază de declarațiile cu pronunțat caracter extremist, dar militează cu consecvență pentru descentralizare administrativă reală. Liga apreciază că independența, suveranitatea națională, unitatea și integritatea României sunt concepte imuabile, care nu pot fi puse în discuție. Respingem cu hotărâre orice încercare făcută în acest sens, indiferent de partea oricui ar veni, precum și culpabilizarea în masă a unor întregi comunități etnice sau forțe politice. Ne împotrivim, totodată, acordării în mod diferențiat a oricăror privilegii și cerem organelor abilitate, inclusiv MI și SRI, să procedeze la identificarea individuală a celor ce se fac vinovați de propagandă șovină și xenofobă, a tuturor celor care atențază la stabilitatea statului, indiferent căror forțe politice le aparțin și să-i defere justiției.

APEL

Pornind de la declarația adoptată la Conferința Națională, Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD adresează un susținut apel tuturor forțelor democratice ale societății, întregului electorat, tuturor celor doritori de schimbări reale și de progres rapid, să se alăture demersurilor noastre pentru ca împreună să construim, pentru noi și pentru urmașii noștri, o Românie înfloritoare și prosperă. Dumnezeu este cu noi!

Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD
Președinte,
Prof.dr. Iulian CREȚU

Adoptată la Conferința Națională a Ligii Primarilor și Consilierilor PNTCD, Bistrița, 3-4 februarie 1995

În zilele de 3 și 4 februarie s-a desfășurat la Bistrița, în prezența delegațiilor filialelor județene, Conferința Națională a Ligii Primarilor și Consilierilor PNTCD. Sub președinția domnului prof. dr. Iulian Crețu, viceprimar general al Capitalei, președintele ligii, a fost prezentat și dezbătut raportul de activitate, au fost aduse modificări statutului și a fost adoptată „Declarația-Apel”, document în zece puncte care exprimă poziția Ligii Primarilor și Consilierilor PNTCD față de principalele probleme cu care se confruntă în prezent societatea românească.

DECLARAȚIE-APEL

Liga Primarilor și Consilierilor PNTCD este constituită ca un organism consultativ de informare și de susținere a celor aleși prin vot pe listele electorale din partea PNTCD. Principala rol al ligii este acela de a contribui, prin acțiunea nemijlocită a membrilor săi, la realizarea cât mai eficientă a atribuțiilor primarilor și consilierilor, primii gospodari ai

PNTCD - prin morală și adevăr spre alianțe politice!

ltimele evenimente din cadrul D dezvăluie cât de importantă or fundamentale ale partidului dar și alegerea acțiunilor și elor de afirmare consecventă ale n în viața societății românești, n celelalte formațiuni politice, a Puterea.

abordarea problemelor sociale, nt în pornim de la primordialitatea tonal. Politică, oricât de bine ar fi lă, cu bune intenții, nu poate fi e o la un târg al intereselor, com- și ti dintre partide numai eucurirea cu orice preț a puterii, a trebuie concepută și realizată a bordonarea ei dreptății sociale, le pe. Crezul fundamental al PNTCD e levărul social suprem - binele care se supune în totul moralei

Prin urmare, obiectivul mental al PNTCD nu este cută- puterii, prin orice mijloc, ci ul căruia i se supune binele. Cine este de bună credință și a consecvență în această direcție n, culului.

lumea românească venind spre lume trebuie să ne îndreptăm n și lucrarea noastră. Nedrept- radelegile, structurile comu- au fost încă cu totul îndepăr-

tate din societate. Țara se află în dezastru economic, social și moral, urmare a vechilor „rânduieli comu- niste”, dar și prezentelor „rânduieli ale Puterii - PDSR”. Pe suferințele fizice ale populației, mizeriei fizice și spirituale, proliferează oligarhia, grupul de îmbogății prin jaf, ilegalități, prin exploatare. Ce se mai realizează întrebăm noi? Premisele economice, sociale ale unor revolte sociale, nu-i așa domnilor-tovarăși ai ideologiei marxiste?

Și în această mare de suferințe sociale, de strigăte pentru dreptate, deviza PNTCD este: Adevăr și Dreptate! Și în această uriașă înclctare, bătălie, fiindcă bătălie este întru dreptate socială, cu ce forțe politice, cu ce partide poate și trebuie să colaboreze, să stabilească alianțe PNTCD?

Vrem o lume a democrației autentice, a libertății, egalității, solidarității și dreptății sociale, a binelui comun. Suntem împotriva unei societăți strucurate pe cele două poluri sociale: al oligarhiei și al mulțimilor de oameni săraci. Aceste două poluri sociale care se „făuresc” în România sunt opera Puterii - PDSR, reprezentantul „oamenilor muncii”. Această Putere, creatoare de oligarhie și mulțimi de oameni săraci - am repetat! - ne

„bănuiește pe noi, PNTCD, de intenția restaurării lumii „burghezo-moșierești” de dinainte de cel de-al doilea război mondial. Noi nu suntem, să fie știut, o dată pentru totdeauna, noi nu suntem pentru restaurarea societății dintre cele două războaie mondiale, noi suntem pentru o democrație autentică, este adevărat bazată pe proprietatea privată, pe economia de piață, dar și a dreptății sociale.

După toate cele spuse credem că sunt suficient de clare opțiunile PNTCD în ceea ce privește democratizarea României și platforma alianțelor politice. Pentru a fi pe deplin înțelegi referitor la „politica alianțelor” ne permitem să mai întărziem asupra acestei teme. Realizarea alianțelor nu poate avea loc prin abandonarea principiilor, valorilor fundamentale, a satisfacerii cerințelor generale ale societății. Ar însemna o încălcare a moralei, o sfidare a adevărului suprem social - binele comun. Alianțele se încheie cu forțe politice care împărțesc aceleași idealuri sociale, democratice fundamentale. Să enumerăm câteva din aceste obiective primordiale de stringentă actualitate: lichidarea nedreptăților, fărădelegilor și structurilor comuniste, a nedreptăților nou apărute din „neglijența” Puterii -

PDSR”; crearea economiei de piață prin descentralizarea sau răzbușării pentru descentralizarea sau răzbușării pentru dezvoltării economiei naționale în vederea creșterii producției materiale, a creșterii numărului locurilor de muncă, a reducerii șomajului, a ridicării nivelului de trai al populației; restructurarea modernă a administrației, justiției, învățământului, culturii, sănătății, instaurarea democrației autentice, prin respectarea drepturilor și libertăților omului, a pluralismului politic și social.

PNTCD nu este tributarul unor resentimente sau răzbușării pentru suferințele îndurate în trecutul mai îndepărtat sau mai apropiat, este în mod sincer, potrivit moralei creștine, pentru reconcilierea națională, pentru armonie socială. Ușa este deschisă, deci, spre alianțe, înțelegeri politice pentru salvarea țării, dar numai cu acele forțe politice care sunt angajate asemenea nouă pe drumul democrației autentice, al adevărului și dreptății și nu unor compromisiuri privind căștigarea puterii sau păstrarea acesteia prin încălcarea moralei, a adevărului, prin abandonarea mulțimilor de oameni săraci ai țării.

Grigore LĂPUȘANU-TRANSILVAN

Partidul Național Tărănesc Creștin Democrat - Itinerar istoric -

Partidul Național Tărănesc Creștin Democrat este sondajelor cel mai important partid de în România. Este un partid istoric ale cărui coboară până la revoluția din 1848. S-a creat ca partid politic în 1869 în perioada Austro-Ungare sub denumirea de Partid Român, când, pentru a-și apăra dreptul la națională toate popoarele componente ale neii: cehii, slovacii, slovenii, croații, rușii, onști români și-au creat structuri politice și se vcare să le protejeze împotriva asimilării și a civităț promovarea unor aspirații democratice. Licarea principiilor wilsoniene ale minării popoarelor, P.N.R. a contribuit și la Unirea Transilvaniei cu România în sub 1918.

În 1926 Partidul Național Român condus de niu fuzionează cu Partidul Tărănesc creat fihalache, care se situa pe o platformă de realizarea statului de drept, consolidarea mijlocii, ridicarea nivelului de trai al

categoriai sociale cele mai dezavantajate și în special a țărânimii, care constituia la acea dată peste 70% din populația țării. Alegerile din 1928 s-au soldat cu victoria categorică a listelor Partidului Național Tărănesc: 77,76% din totalul voturilor, adică cel mai mare succes electoral realizat în România prin alegeri libere. A guvernat cu intermitențe între 1928-1933 pe fondul unei crize economice la scară mondială. Principalele măsuri au fost: ridicarea cenzurii și a stării de asediu din unele zone, așezarea țării pe temelii constituționale legale, descentralizarea administrativă, „egalitatea de tratament a capitalurilor străine cu cele românești”, respectarea egalității în drepturi pentru toți cetățenii indiferent de origine etnică și confesiune. În răstimpul 1938-1940 când regele Carol al II-lea instituie un regim personal, îmbrăcând ministrii și consilierii în uniformă albastră a Frontului Renașterii Naționale, P.N.T. semnalează pericolul fascismului, protestează și refuză orice colaborare cu noile autorități. A urmat perioada

1940-1944 dominată de penetrația hitlerismului. Atunci pentru a reduce la tăcere opoziția P.N.T.-ului, secretarul general al partidului, profesorul Virgil Madgearu a fost asasinat. Dar președintele partidului Iuliu Maniu nu-și încetează protestele împotriva ocupației germane și mai ales împotriva depășirii Nistrului, adică a frontierei de stat a României. În același timp Maniu protestează împotriva deportării evreilor și facilitează emigrarea și salvarea unor evrei expuși represiei în Ungaria. Exponent al orientării spre puterile aliate anglo-americanе, P.N.T. trimite emisari în străinătate și contribuie în mod decisiv, în august 1944, la desprinderea României din Axă, la alinierea trupelor românești cu Aliații și, prin aceasta, la scurtarea celui de al doilea război mondial.

În anii 1944-1947, în condițiile create de tratatul de la Yalta și de ocupația sovietică, P.N.T. devine principalul catalizator al rezistenței împotriva comunismului. La alegerile din noiembrie 1946 a obținut peste 80% din voturile populației, dar rezultatele au fost falsificate și inversate în favoarea puterii. În 1947 comuniștii înscenează un proces conducerii, partidul este interzis și plătește atitudinea sa cu peste 250.000 membri arestați, mii de morți în închisori printre care și președintele și vicepreședintele partidului.

După revoluție partidul își reia act vitatea polarizând în jurul său toate forțele conștente de perpetuarea structurilor comuniste sub stichete democratice, de circumstanță. Din cele patru ideile forță care l-au călăuzit în trecut: patriotism luminat (cu accent pe excluderea xenofobiei), democrație adevărată, dreptate socială și morală creștină partidul pune astăzi un accent deosebit pe morală creștină, aliniindu-se partidelor de orientare creștină democrată din lume și adăugând la denumirea sa istorică (Partidul Național Tărănesc) și precizarea apartenenței la creștin democrație. Accentul pe această orientare e determinat, mai ales, de degradarea vieții spirituale și a relațiilor interumane imprimată de cei 45 de ani de dictatură comunistă.

P.N.T.C.D. este principalul artizan al unirii forțelor de opoziție în Convenția Democratică, luptând pentru înălturarea sechelelor comunismului, realizarea statului de drept, a economiei de piață și pentru orientarea politică externă spre S.U.A. și structurile Uniunii Europene. Partidul este reprezentat în Parlament de 42 deputați și 21 senatori. Președintele partidului este Corneliu Coposu, jurist, care a petrecut peste 17 ani în închisorile comuniste.

După ședința Consiliului CDR cu reprezentanții UDMR

Câteva întrebări pentru o viitoare cooperare

Ședința din 30 ianuarie 1995 a CDR s-a ținut la cererea reprezentanților UDMR în Convenție și a corespuns nevoilor de explicații pe care aceștia au considerat necesar să le prezinte referitor la anumite inițiative mai vechi sau mai recente pe care le-au luat, cum ar fi proiectul de Lege privind minoritățile naționale și comunitățile autohtone ca și Conferința națională pentru autoadministrare organizată în ian. 1995 la Sf. Gheorghe (Covasna).

În ultimul timp, probabil sub presiunea încheierii în viitorul apropiat a Pactului Romano-Ungar și a pactului de stabilitate în Europa (Pactul Balladur), s-a remarcat din partea liderilor maghiari o încercare de accelerare a inițiativelor și a acțiunilor revendicative având ca obiect drepturile minorităților. Acest fapt a provocat, pe de o parte, o reacție naționalist extremistă cu un caracter net diversionist din partea partidelor progovernamentale, mergând până la cererea de scoatere în afara legii a UDMR, iar pe de altă parte unele reacții de dezaprobare din partea unor partide din Convenție, care consideră ca excesive și inacceptabile aceste revendicări.

Început într-o atmosferă nu tocmai destinată, discuțiile au demarat cu o expunere făcută de dl Marko Bela. Acesta a arătat că revendicările maghiare se circumscriu condițiilor unui stat de drept și că ele nu sunt de natură să submineze integritatea teritorială a României, suveranitatea și unitatea statului. În privința caracterului național al acestuia, el a reiterat poziția pe care UDMR a luat-o încă din momentul elaborării actualei Constituții și anume că o astfel de formulare ar putea pune în discuție însăși recunoașterea existenței unor minorități naționale, iar pe de altă parte ea nu mai este cuprinsă în nici o constituție europeană. A recunoscut existența divergențelor între modul de abordare a problemei

minorităților de către UDMR și de către alte partide ale Convenției, dar consideră că acestea sunt firești într-o coaliție eterogenă, așa cum de altfel asemenea divergențe doctrinare există și între alte forțe politice din Convenție. În concluzie, d-se a arătat că problema minorităților poate fi rezolvată pe baza principiilor enunțate de Marea Adunare Națională de la Alba Iulia și a altor Pacte internaționale în materie semnate de România. De asemenea, a afirmat că UDMR nu dorește să părăsească CDR.

În replică, toți reprezentanții celorlalte formațiuni politice au susținut că în proiectul Legii privind minoritățile elaborat de UDMR există o serie de formulări cu înțeles ambiguu, care se pretează la interpretări diferite, precum și unele idei total inacceptabile cu cele de „autonomie comunitară” pe criterii etnice și de „autonomie regională” adică o altă formă de „Regiune autonomă maghiară”. S-a cerut ca punctele de divergență să fie consemnate ca atare într-un comunicat comun, care să menționeze și faptul că membrii Convenției resping refuzul UDMR de a accepta caracterul național al statului român.

Pentru ca întâlnirea să nu se încheie în climat de divergențe ireconciliabile, la sugestia reprezentantului PNTCD, Ion Diaconescu, s-a aprobat constituirea unui grup special de lucru care să dezbătă problemele delicate ivite și să faciliteze depășirea crizei politice, deoarece nimeni din cei prezenți, cel puțin în cadrul ședinței, nu a considerat ca o soluție dezirabilă ieșirea UDMR din Convenție.

Deși ședința CDR a reușit pentru moment să domolească unele tendințe radicale ivite pe parcursul dezbaterilor, totuși deficiența ei principală rămâne, după părerea noastră, absența unor abordări în profunzimea problemei minorităților ca și perspectiva strategică de rezolvare a ei. În acest sens am putea formula câteva întrebări care își așteaptă răspunsuri pertinente și urgente:

- este importantă, necesară și

actuală rezolvarea problemei minorităților din România, rezolvare egal acceptabilă atât pentru români cât și pentru celelalte etnii?

- este necesară dar și posibilă reconcilierea istorico-maghiară după modelul celei franco-germane?

- în ce modalități trebuie abordate problemele minorităților?

1. În spiritul naționalismului sec. al XIX-lea care și-a găsit suprema realizare în proclamația Marii Adunări Naționale din 1 dec. 1918 de la Alba Iulia?

2. În direcția naționalismului totalitar, soviet, rasist, extremist, fundamentalist, terorist a sec. al XX-lea?

3. În perspectiva patriotismului luminat de cultura, de morala creștină și de toleranța universalistă a sec. al XXI-lea?

- este convinsă minoritatea maghiară din România că problemele ei vor putea fi rezolvate numai aici împreună cu românii și nu la Budapesta, Strasbourg, Bruxelles sau Washington?

- este conștientă minoritatea maghiară că revendicările ei legitime nu se vor rezolva decât sub o guvernare real democratică și că pentru ea este o necesitate vitală de a sprijini actuala opoziție?

- consideră maghiarii din România ca o soluție bazată pe structuri fundamentale democratice, descentralizare administrativă și subordonare va fi mai profitabilă în perspectiva istorică decât acele „autonomii comunitare” bazate pe separatism etnic și lingvistic, enclavizare sau segregare?

- se pot despărți atât românii cât și maghiarii de extremiștii din fiecare parte, extremiștii care și-au construit reputații și poziții politice doar pe ură și învrăjbire?

- pentru detensionarea stării de încordare instabilă după martie 1990 și pentru o rezolvare rațională, echilibrată și eficientă a problemei maghiarilor UDMR trebuie scoasă sau îndepărtată de CDR?

Acestea sunt câteva întrebări fundamentale. În funcție de răspunsul pe care și unii și alții îl vor da acestora, și poate și altora asemenea, vom putea ști dacă

IULIU MANIU - in memoriam 1953-1995

Acestea sunt cuvintele simple care au fost înscrise pe eșarfa tricoloră a jerbei Organizației județene, jerbă care a fost depusă la Troița din Cimitirul Săracilor din Sighetu Marmatei în memoria celui care a fost președintele PNT, de două ori președinte al Consiliului de Miniștri, fauritorul Marii Uniri din 1918, unul din artiștii României Mari.

Se știe că marele bărbat, Iuliu Maniu, a fost asasinat de către comunisti în închisoarea din orașul Sighet.

Atât organizația PNTCD Sighetu Marmatei cât și organizația județeană Maramureș comemorează în fiecare an, la data de 5 februarie, acest eveniment, în acel cimitir în care au fost înhumați fără cruce, pe lângă Iuliu Maniu și alți reprezentanți ai elitei românești, care trebuiau să dispară pentru ca noua putere comunistă să poată subjugă poporul român.

La acest trist eveniment am fost prezenți domnul senator Voicu Glodeanu, domnul deputat Tudor Dunca, membri din Conducerea PNTCD Maramureș și a organizațiilor zonale și comunale.

După datina creștină proștii au oficiat un parastas după care domni: senator Voicu Glodeanu, deputat Tudor Dunca, Ioan Simu, profesor Nicolae Iuga, în prezența a 150 de participanți au omagiat personalitatea aceluia care a fost IULIU MANIU, care nu a putut fi înghințat de către adversarii săi în fostul imperiu austro-ungar și a fost asasinat de către conaționalii săi care au devenit cozile de topor ale comunismului, care a fost adus pe tancurile trupelor sovietice.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească.

George UGLAI

drumurile noastre vor mai fi convergente sau se vor despărți. Dar mai înainte de a ne răspunde trebuie să meditam bine la un fapt. Suntem hărăziți de istorie, sau dacă vreți condamnați de destin să trăim împreună.

Nicolae IONESCU-GALBENI

Dl. Hrebenciuc la Budapesta

De când o lumen emisarii guvernelor în probleme delicate sunt selectați pe criterii de cunoștințe, reputație, credibilitate. Guvernul Văcăroiu n-a găsit un om mai potrivit pentru un moment de cumpănă în relațiile româno-ungare decât pe fostul prefect de Bacău, avertizat la București cu cunoștințe de istorie din manualele lui Roller et comp, și, care beneficiază aproape zilnic de semnele de întrebare ale presei. Nu avem în țară oameni care să cunoască specificul istoriei Transilvaniei, psihologia și cultura poporului vecin? Mai lipsea din delegație dl. Dan Iosif (C.D.)

Cu fața spre viitor în rezolvarea problemei minorităților

Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat și-a spus răspicat punctele de vedere în legătură cu problema minorităților în cadrul „Sintezei de programe” din 1991, în declarații ale liderilor și în articole: noi îl considerăm pe minoritari cetățeni egali, cu aceleași drepturi ca și populația majoritară în virtutea tradiției noastre și a concepției creștin-democrate. Ne-am pronunțat pentru a li se acorda toate drepturile înscrise în tratatele internaționale semnate de țara noastră, dar le cerem, așa cum cer toate documentele internaționale - respectarea integrității statului și localitate. Rezultă de aici că nu pledăm pentru a li se acorda o „discriminare pozitivă”, adică drepturi în plus care ar duce în mod sigur la dispute cu ceilalți cetățeni.

Recenta polemică cu U.D.M.R. pleacă tocmai de la aceste solicitări. Noi ne delimităm ferm atât de exagerările funaristo-chiuzaiene care merg până la a cere instaurarea stării de asediu și a scoaterii U.D.M.R.-ului

în afara legii, cât și de declarațiile recente ale U.D.M.R. Le-am spus direct conducătorilor U.D.M.R. că termenul de „descentralizare” este mult mai precis și mult mai cuprinzător decât cel de „autonomie” care poate îmbrăca zeci de semnificații: autonomie culturală, autonomie administrativă, regională, teritorială etc. și, în consecință, de naștere la suspiciuni. Punând în discuție în momente cu semnificație internațională termeni insuficient definiți, acuzând ulterior proasta traducere, reitând propuneri care nu în seama de situația generală a țării, U.D.M.R. riscă izolarea în peisajul politic românesc cu consecințe negative pentru toate părțile.

Noi ne pronunțăm și am constituit în această cauză - pentru ca minoritățile să se instruiască în limba maternă la toate nivelele fără a neglija limba de stat, să dispună de teatre, muzee, asociații culturale pentru prezervarea identității naționale. Deci toate drepturile

în cadrul statului român odată cu respectarea prerogativelor acestui stat.

Credem, de asemenea, că diferențele trebuie rezolvate prin dialog și nu prin declarații belcoase. În fața noastră se deschide perspectiva intrării în Uniunea Europeană cu drepturi depline.

Grăbind acest proces, luptând pentru instaurarea de fapt a principiilor democratice în țară vor fi rezolvate implicit și o serie de vechi dispute generate de istoria mai veche sau mai nouă.

Considerând România drept patria noastră a tuturor, luptând pentru consolidarea statului de drept, iar Uniunea Europeană un viitor acoperământ al tuturor, șarja verbală recentă pe apare desuată, o reminiscență din secolul al XIX-lea. Pentru că disputa e generată în ultimă instanță de lipsa de perspectivă. Privind înspre trecut ne subimam, reînviem arsenalul diferendelor de ieri, iar privind spre viitor, construim punți de înțelegere. (D.C.)

Arhivele P.N.T.C.D.

Partidul Țărănesc - înființare, doctrină, programe

După 1918, în noua Românie - România Mare - s-au creat condițiile politice și psihosociale pentru ca pătura socială a țărănilor și muncitorilor să aibe un cuvânt de spus la conducerea treburilor țării.

În Muntenia, inițiativa a aparținut lui Ion Mihalache, care la București, în 5 decembrie 1918, pune bazele Partidului Țărănesc (a se vedea "Dreptatea" nr. 67, ianuarie 1995).

atunci democrația în România avea numeroase "trăsături" originale. Lupta pe care țăranii o vor avea de dus cu oligarhia marii finanțe și a industriei va fi aspră.

În acest context redăm un interesant articol, cu caracter explicativ, al dr. M. Ionescu-Berbecaru, asupra denunțării partidului nou înființat. "De ce partidul nostru se numește Țărănesc și Muncitor?"

Aceste două mișcări pornind de la aceeași credință și cu tendințe identice, doar diferențiate de

împrejurări prin nume - conducătorii s-au gândit să le închege într-un singur partid. În acest duminică 3 februarie a.c. s-au întrunit reprezentanții ambelor partide. De la Iași, reprezentanți ai partidului muncitor, deci profesorii universitari Paul Bujor și I. Borcea - iar de la partidul țăărănesc reprezentanți ai organizațiilor județene și de centru.

Congresul general va stabili definitiv programul și numele partidului nostru. Partidul muncitorilor iași a luat ființă prin munca și din inițiativa dl. Paul Bujor, prof. universitar, Ioan Borcea, prof. universitar, N.C. Bălan, Octav Băncilă, pictor, G. Bârgoveanu, Ioan Botez, Const. Brudariu, institutor, Adrian Brudariu, avocat, Neculai Costăchescu, prof. universitar, Vasile Florian, I. Mihăilescu, lucrător mecanic, I.O. Moiescu, lucrător mecanic, A. Mașcu, lucrător mecanic, dr. C. Parhon, prof. universitar, Const. Petrescu, licențiat în științe, Const. Popovici, prof. universitar, dr. V. Rășcanu, M. Ștefănescu, lucrător mecanic, dr. I. Tănăsescu, prof. universitar, Ghe. Talpă, lucrător mecanic, dr. I. Teodorescu, dr. Tuğulea, ing. M. Volanski, dr. P. Zosân.

Prin unirea partidului muncitor cu al nostru aceste persoane au devenit membre ale partidului țăărănesc și organizatori în Moldova.

Reflecții asupra democrației creștine

Mergem înainte pe aceleași principii

Cu ani în urmă, Ion Mihalache asemea omul politic de anvergură cu un comandant care trebuie să-și conducă vasul, indiferent de vreme sau de orice piedici ar întâlni, spre ținta finală.

Este adevărat, partidul nostru este obișnuit să lupte. În respectul jertfei înaintașilor cât și pentru a ne exprima cu hotărâre identitatea și personalitatea proprie. Mulți sunt alături de noi; alții doar ne respectă, învâdând din mers lecția pe care noi o aplicăm de multă vreme - considerația față de parteneri și chiar pentru adversari.

tatea, alăturată înțelegerii dimensiunii istorice a existenței umane, conduce gândirea creștin-democrată spre atitudini ferme și lipsite de echivoc, în fața oricăror tendințe de autoritarism. Indiferent de ce nuanță ar fi ele. Ne este cunoscut, actul politic poate fi abordat și printr-o viziune filozofică, elementele sociale mai puțin. Dacă conflictul politic, justificat într-o societate normală, poate fi studiat și chiar previzionat, efectele sociale corespundente - greu de controlat - impun participanților în competiția politică o conduită precută.

Deci, pornim de la recunoașterea și respectarea fiecărui partid, dar trebuie să constatăm că există și forțe politice care promovează anumite interese de grup și se opun permanent oricărei reformări reale a societății românești.

comercială se substituie - în fața întregii națiuni, prin mass media - responsabilității atât de necesare acum. Drama prin care trece un popor este transformată, voit, într-o tragicomedie! Iar democrația devine un drum anevoios spre democratizare, doar! Și, atunci, cu toată bunăvoința noastră, putem discuta constructiv cu acești domeni de țeluri și valori comune? Este dificil. Nu o dată, conducerea PNTCD a subliniat că nu putem face tranzacții cu principiile noastre. Ele sunt o garanție a propriei noastre identități, dar și a atingerii țelurilor pentru care luptăm; reconstrucția spirituală și materială a țării, promovarea idealurilor de libertate, solidaritate și umanism, refacerea instituțiilor democratice anihilate de totalitarism. O Românie puternică și prosperă, în care recunoașterea demnității umane va prima în toate sferle de preocupări: politice, economice, sociale, culturale.

Dacă declarațiile de intenție sau unele manifestări publice nu pot fi întotdeauna edificatoare, dialogul responsabil poate însemna o punte aruncată, cu precauție, chiar peste prăpastia convingerilor diferite. Dar drumul de la dialog la colaborare și la compromis este lung. De cele mai multe ori, pasul făcut - civilizat și responsabil - de către noi, când am fost solicitați, sau am avut chiar noi inițiativa, a rămas fără consecințe practice. Pretul colaborării ar fi fost prea ridicat. "Mergem înainte pe principiile noastre, fără să facem nici un fel de țârg, nici un fel de compromis, nici un fel de concesiune" declara președintele partidului, dl. Corneliu Coposu. Iar cursul evenimentelor va confirma justetea liniei ferme a partidului nostru.

Răcoritoare, cafele și câteva străzi îngeri de mână. Totul asortat cu zămbetul protocolare. Cam atât. Și imediat după aceea, guvernul și-a reluat ofensiva pentru stoparea privatizării și a acapararea agriculturii. Despre ceea ce a fost naționalizat (adică țara), ce am mai vorbit? Totul este luat definitiv. De stat, adică de dumnealor! Cu privatizare, care proprietate, stat drept, de ce?

Și, ca totul să fie clar, recent a fost parafat de către PDȘR protocolul de colaborare cu PRM, PUNR și PSM. Frazele de "catifea" și termenii cu griu au fost pot masca ceea ce se ascunde cu adevărat în spatele acestui pact: drumul spre dictatură, exclusivism și intoleranță. Cât de departe sunt toate acestea de patriotismul luminat și întoleraanță. Cât de departe sunt de frumos exprimat de Ion Mihalache, patriotismul hrănit nu numai prin fermitate, dar și prin iubire, libertate și spirit de sacrificiu. Chiar și unele partide din opoziție care cât de cât au mai cochetat cu puterea se pare că s-au convins de neproducibilitatea unor astfel de întâlniri.

În acest climat tensionat și adânc polarizat mai putem oare să discutăm și de eventuală participare la actuala guvernării? Poziția partidului este cunoscută: "Refuzăm să participăm la o guvernare lipsită de controlul părghiilor de putere. Atâtea vreme cât nu dispunem de dreptul de a restructura instituțiile fundamentale (ale statului) nu avem de ce să ne implicăm în răspunderea pentru vinovăția și pentru incapacitatea guvernelor de până acum..." A face figurație într-un guvern, cu siguranță dirijat de la Cătoțeni, este un rol pe care partidul nostru nu l-a acceptat și nici nu-l va accepta vreedată. Lăsăm altora această "satisfacție". Deci mergem înainte pe aceleași principii!

Nu ne abatem de la drumul nostru și nu putem face concesii când este vorba de soarta democrației din România. Suntem pentru respectarea necondționată a normelor morale în viața publică. De aceea ne distanțăm ferm de orice formă de totalitarism și intoleranță. Nu numai noi, dar și întreaga mișcare creștin-democrată din Europa și din întreaga lume!

Pagină realizată de Dinu GHIA

La Ateneul Român s-a desfășurat prima ediție a seratelor de muzică și poezie „Memoria”

La scurtă vreme după căderea (de jure) a regimului comunist, multă lume a constatat lipsa aproape totală a societății civile. Singura formă de asociere și solidarizare care a funcționat a fost...

amfitrionă. Invitați de frunte au fost: poetul Dan Laurențiu, pictorul Sorin Dumitrescu, ambasadorul Al. Paleologu, prof. univ. Ion Zamfirescu, dr. și scriitorul Banu Rădulescu.

Au vorbit cu toții, pe rând și nu laolaltă, publicul aflând cu această ocazie felurite lucruri spre folos. Dr. Banu Rădulescu (organizatorul seratei) a subliniat însemnătatea păstrării viei a memoriei colective, chiar și atunci când ea este tragică așa cum este subiectul măcelului comunist...

Ultimul care a vorbit a fost însuși M.S.Regele Mihai I, care a adresat prin telefon publicului câteva cuvinte de salut

A coșsemnat Dan BANICA

Limba noastră - limbă sfântă!

Hotărât lucru, în virtutea statutului nostru de „francofoni”, asistăm la cel puțin două fenomene lingvistice printre cei ce apar la Televiziune (și nu numai la cea națională). Astfel, unii se cred mari cunoscători ai limbii lui Balzac, și nu se mai osteneșc să consulte dicționariul, traducând după ureche; alții cred, probabil, că toți telespectatorii știu francezește, și atunci „importă” unele cuvinte ca atare, nemai traducându-le deloc. Iată câteva exemple.

- Filmul ANGELICA și REGELE - APELAȚI oamenii !(APELER = A CHEMA, corect: CHEMAȚI oamenii!) - Pregătiți ECHIPAJUL (EQUIPAGE = TRASURĂ - în context, corect: PREGĂȚI TRASURĂ!) - PROFUNZIMEA cadourilor (PROFUSION = ABUNDENȚA; corect ABUNDENȚA cadourilor); Filmul DINASTIA - Să iau un CROISSANT și o omletă (CROISSANT = CORN, corect: Să iau un corn și o omletă).

PARLEZ-VOUS... „FRANCO-ROUMAIN”?

ACTUALITAȚI cu FLORIN MITU - Cecenia trebuie să rămână SUBIECT al Federației Ruse (SUJET, în context - SUPUS, corect... să rămână SUPUS al Federației Ruse) - Noul președinte al Braziliei dorește JUSTIȚIA socială (JUSTICE = DREPTATE, corect: Dorește DREPTATE socială) TELESPORT - Echipa României a obținut o victorie DE JUSTIȚIE (DE JUSTESSE = LA LIMITA, corect: O victorie LA LIMITA) - Gimnastica aerobică are rol de LOAZIR (LOISIRS = TIMP LIBER, corect: de petrecere a TIMPULUI LIBER); CEAIUL DE LA ORA 5 - Suprafață devenită LISĂ (LISSE = FOARTE NETEDĂ, corect: Suprafață devenită FOARTE NETEDĂ).

Prof. Gh. CONSTANTIN

gată și armonizată de feminitatea dnei Marilena Rotaru, care, a nu știu câta oară, și-a dovedit talentul de

Fotoliul cititorului

MARIN NICOLAU - GOLFIN - doctor în istorie și licențiat în drept, literă și istoria artei, cadru didactic în învățământul superior și liceal - a fost crud prigonit de administrația roșie și împiedicat sistematic să publice poezii, romane, piese de teatru, în țară fiind cunoscut numai prin câteva lucrări de specialitate (Istoria artei vol. I-II; Barbu Iscovesco, Amadeo Praziasi - monografii; 1877 în imagini etc). În cele din urmă, îndată după pensionare, a fost silit să se expatrieze, iar de zece ani trăiește în Elveția. În ultimii ani, reîntra în atenția publicului român interesat de cultură prin publicarea romanului ciclic pe tema „CONDITIEI VALAHE”, alcătuit din următoarele volume: I - Fata Pământului (1994); II - Stele cad, stele se ridică; III K2B3, misiune secretă în România (1993) și IV - Stella alba (1992). Aceste patru volume, cu adânci implicații în istoria poporului român și în strânsă legătură cu istoria universală, se constituie într-o exemplară sinteză a principalelor evenimente din ultimii 60-70 de ani din țara noastră.

din ciclu, apărut după tipărirea ultimelor două) - cu titlul simbolizând CREAȚIA PUTEREA DE-A REZISTA TUTUROR ADVERSITAȚILOR, VIAȚA, în sens larg - este un roman frescă în care ne întâlnim cu tumultoasa desfășurare a evenimentelor (politice, economice, sociale, culturale etc.) din România. Autorul dezvoltă o interesantă filozofie existențialistă a poporului român. Dar FATA PĂMÂNTULUI este, în același timp, și roman politic, și roman social, și romaneseu, și roman de dragoste și roman istoric cu vădite elemente de pamflet. Derularea și interpretarea faptelor ne sunt cunoscute prin intermediul personajului principal Radu Furtună care se confesează. Romancierul realizează o inspirată îmbinare a procedurilor specifice romanului de analiză și celui de creație. Oricum, narațiunea la persoana întâi, personajele „reflectării”, introspecția și autoanaliza, memoria involuntară, timpul individual etc. sunt leșute cu destule elemente „de creație”, pentru ca întregul să fie coerent, să reziste și să convingă. Nodul gordian cu ramificații în toate straturile societății îl reprezintă studențimea condamnată la privațiuni și împiedicată diabolic să-și vadă de rostul ei firesc: învățătura și afirmarea în domeniul culturii, în special al creației artistice. Cei mai valoroși studenți și intelectuali, care nu admit nici un compromis în materie de conștiință, sunt marginalizați, ucigași sau împinși să se sinucidă. Este cazul sculptorului de mare talent Gicu Moșaga, a profesorului savant Theodor Răutu, a poetei sensibile Maria Comșa și a personajului principal Radu Fortuna. Toți aceștia sunt obsedați de „Fata pământului”, fiecare dintre ei reușind măcar în parte, să-și realizeze o fată...

Fata pământului - O sugestivă frescă a perioadei interbelice în România

Studențimea, care are nevoi simple („caldura, burse și taxe scăzute”) este batjocorită de administrație și de o serie de politicieni care, altfel, se silesc să-i înregimenteze („Armata cere, biserica cere, funcționarii neplătiți și țărani țipă... Bugetul este secătuit... Luați de la mine, din sărbăcia mea, 500 lei...”). Profesorii de teapă lui Le Dobitoc își bat joc de studenți: sunt căzuți 30 pentru că n-au răspuns la o singură (aceeași) întrebare. În felul acesta, erau examinați 400 de studenți pe oră. Profitând de mizeria tinerilor studiosi, politicienii și siguranța cântau „să-i castige”, să-i transforme în trospăduși sau în informatori. Iată de ce „Fata pământului” ar trebui să fie citită mai ales de studenți și de politicieni. Dar ca să nu o lungesc, „Fata pământului”, plină de probleme, idei, concepții,

atitudini etc. reprezintă pentru cititorii prieli de meditații și optimi. În plus, deși atât de ancorată în realitate, este, înainte de toate, roman și deci operează cu imagini artistice. Arta narațiunii, descrierii și dialogului se află la locul de cinste. Stilul alert captează atenția cititorilor, tablourile și portretele, cele mai multe, sunt antologice. Substanța și scopurile cărții îl obligă pe autor să penduleze între odă și satiră, între sublim și grotesc, între proslăvire și sarcasm. Capitolul este prea vast ca să poată fi măcar conturat. Ceea ce, în ciuda riscurilor, se cuvine să spun este că „Fata pământului” este nu numai un remarcabil eveniment editorial, ci și unul dintre cele mai reprezentative romane contemporane.

M. AUGUSTIN

Informatii culturale

- România 2020 - Pornind de la progresele științei și tehnologiei, proiectul urmărește a le folosi în soluționarea problemelor economice și sociale cu care se confruntă societatea românească. ● Dicționarul tezaur al limbii române - Prin proiect se urmărește ca această acțiune de tezaurizare și evidențiere a limbii române, care va cuprinde 37 volume, din care 27 sunt tipărite, să fie încheiată până în anul 2000. ● Dicționarul general al literaturii române - În acest dicționar, indispensabil

oricărei culturi, va fi cuprinsă întreaga literatură română, de la începuturi până la anul 1995, inclusiv scrierile din ținuturi românești din afara granițelor și din diaspora, ei urmând să fi realizat în 4-5 volume. ● Istoria românilor - Proiectul are în vedere realizarea în trei volume a istoriei românilor, care va înfățișa nivelul actual al istoriografiei naționale, corectând problematici mondiale și care răspunde unor necesități stringente de cunoaștere de sine ale societății românești.

